

SANT CARLES
CENTRE DE FORMACIÓ DE PERSONES ADULTES
O N T I N Y E N T

boca

Butlletí Oficial del Centre d'Adults Sant Carles

Núm. 7
Març 09

CAL

multilingüe

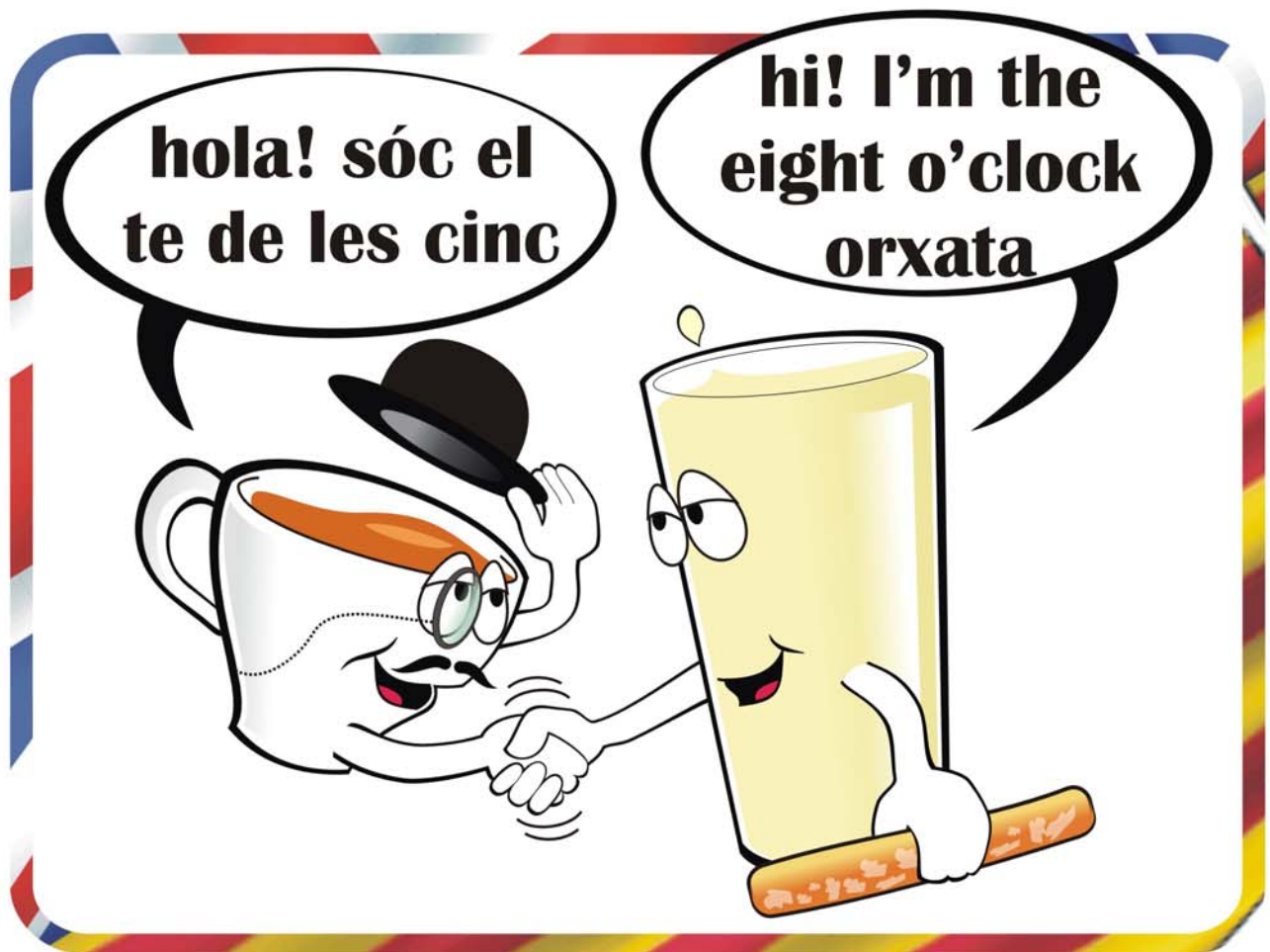

AJUNTAMENT d'ONTINYENT
REGIDORIA D'EDUCACIÓ

Come to

CAL for learning ENGLISH

Centre d'autoaprenentatge
de llengües per aprendre
Valencià i Anglès

multilingüe

Acabem la segona avaluació i ens arriba la primavera. Ha de ser un bon moment per agafar aire, descansar i preparar, amb totes les forces, la tercera i última avaluació. Tot l'alumnat que ha arribat fins ací té moltes possibilitats d'acabar el curs de manera satisfactòria. Obtenir el títol de Graduat en Ensenyament Secundari, o poder accedir a la Universitat, o traure's el títol corresponent de la JQCV forma part dels objectius del curs i per tant, ens aplicarem tots –professorat i alumnat- en llur consecució.

No podem passar per alt la bona nova que ens ha confirmat l'Ajuntament d'Ontinyent pel que fa a la tan esperada remodelació integral de la Planta Baixa del CFPA Sant Carles. Ja s'ha aprovat en els Pressupostos i l'execució de l'obra serà per a l'estiu. Ho anunciem amb goig i alhora ho remarcuem perquè això pot provocar alguna disfunció, tant al final d'aquest curs com a l'inici del següent. És possible que la matrícula l'hàgem de concentrar en un sol torn o que estiguem en unes instal·lacions provisionals fins que l'obra estiga acabada. Confiem estar a l'alçada per poder informar i atendre tot l'alumnat i tota la gent interessada a fer la nostra oferta formativa. No obstant, volem demanar disculpes de bestreta per les possibles molèsties, des de la convicció, però, que serà una millora d'alta qualitat per a tots.

Els projectes de millora del Centre no s'aturen. S'ha constituït l'Equip de Qualitat que ha d'encapçalar els treballs a realitzar, d'acord a la Conselleria d'Educació, per haver estat admesos en la Xarxa de Qualitat i Avaluació. Es treballa amb la presentació d'un projecte per obtenir una Aula Mentor i des de la CCP (Comissió de Coordinació Pedagògica) es va aprovar l'ampliació del CAL pel que fa als recursos i material d'anglès. És a dir, a partir de l'any vinent tindrem un CAL multilingüe, on s'hi podrà aprendre de manera autònoma i amb les més recents innovacions tecnològiques i pedagògiques, tant el valencià com l'anglès.

Vicent Terol i Calabuig
Director del CFPA sant Carles

VIATGE FI DE CURS 2009

Jerez - Doñana - Gibraltar

EIXIDA: DILLUNS, 4 DE MAIG

LLOC: PLAÇA DE LA CONCEPCIÓ I LA SALETA

HORA: 5 HORES DE LA MATINADA.

1r Dia. Dilluns, 4 de maig. *Ontinyent – Còrdova – Chipiona (Hotel)*

Visita a la Mesquita, barri de la Judería. Dinar de restaurant. De vesprada, continuació a Chipiona (Cadis). Sopar i allotjament en un hotel de 4*.

4 D'A

2n Dia. Dimarts, 5 de maig. *Visita a Jerez i Parc Natural de Doñana*

Desdejun i eixida matinal a Jerez de la Frontera. Visita amb un guia local de la ciutat i entrada a un espectacle eqüestre. Tornada cap a l'hotel a dinar. De vesprada visita al Parc Natural de Doñana. Tornada cap a l'hotel. Sopar i festa.

3r Dia. Dimecres, 6 de maig. *Visita a Gibraltar i Trafalgar*

Desdejun i eixida cap a Gibraltar amb guia local, on vorem molts monos i qui n'agafe un se li tornaran els diners del viatge. Dinar de restaurant. De vesprada visita al cap de Trafalgar, terme municipal de Barbate. Tornada cap a l'hotel. Sopar i fi de festa.

4t Dia. Dijous, 7 de maig. *Chipiona (Hotel) – Baeza – Ontinyent*

Desdejun i viatge de tornada cap a Ontinyent. Parada a Baeza per a fer una visita guiada a la població. Dinar de restaurant. Arribada al punt d'origen.

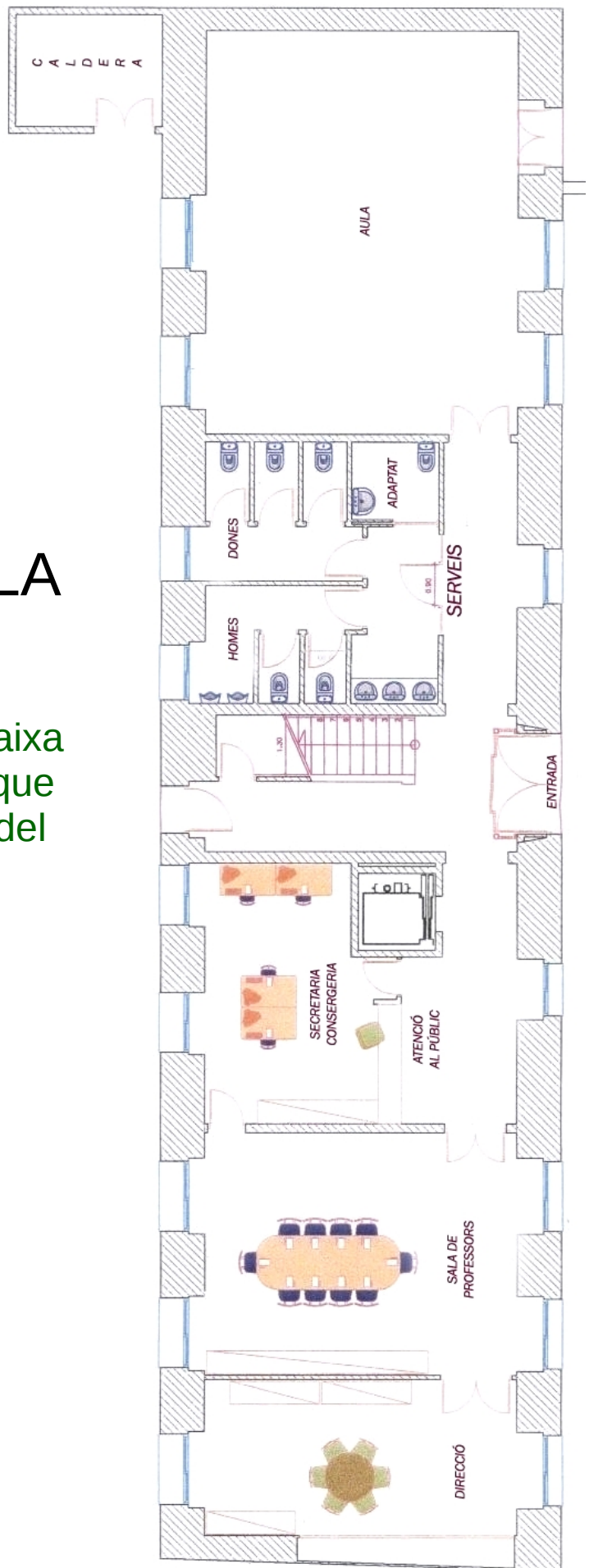
PAGAMENT:

Es pagarà el 50% del preu del viatge a l'hora de la inscripció. La resta s'haurà d'abonar abans de Pasqua.

PLÀNOLS DE LA REFORMA

Així quedarà la planta baixa del CFPa Sant Carles, que podrem gaudir a partir del curs vinent.

8 DE MARÇ:

DIA INTERNACIONAL DE LA DONA TREBALLADORA

“La prova per a saber si pots fer una faena o no, no hauria de dependre de l'organització dels teus cromosomes.” Bella Abzug (advocada i política nord-americana).

Sembla mentida que en ple segle XXI hàgem de seguir reivindicant que les dones podem i hem d'estar en tots els treballs i les professions que hi ha en la nostra societat. La persistència de les diferències entre homes i dones fa necessaris canvis a nivell administratiu, social, educatiu, familiar, de mentalitat. Encara s'escolten veus que diuen: “que les dones no som iguals als homes”, “que no podem fer les mateixes tasques”, “que aquesta feina és només d'homes”. Tot això no fa més que continuar perpetuant una societat masclista i androcèntrica que vol dones subordinades i dependents dels homes.

Per tant, és necessari treballar la igualtat d'oportunitats d'ambdós sexes, i en aquest aspecte l'escola té un gran paper a desenvolupar.

Educar implica el desenvolupament integral de les persones de manera que puguem superar les limitacions imposades pel masclisme imperant en la nostra societat.

És en aquests moments de crisi quan més vigilants hem d'estar, ja que és ara quan més precari pot fer-se el treball de les dones i augmentar l'atur femení. La situació econòmica no ha de ser l'excusa perquè les dones empitjoren la seva situació laboral.

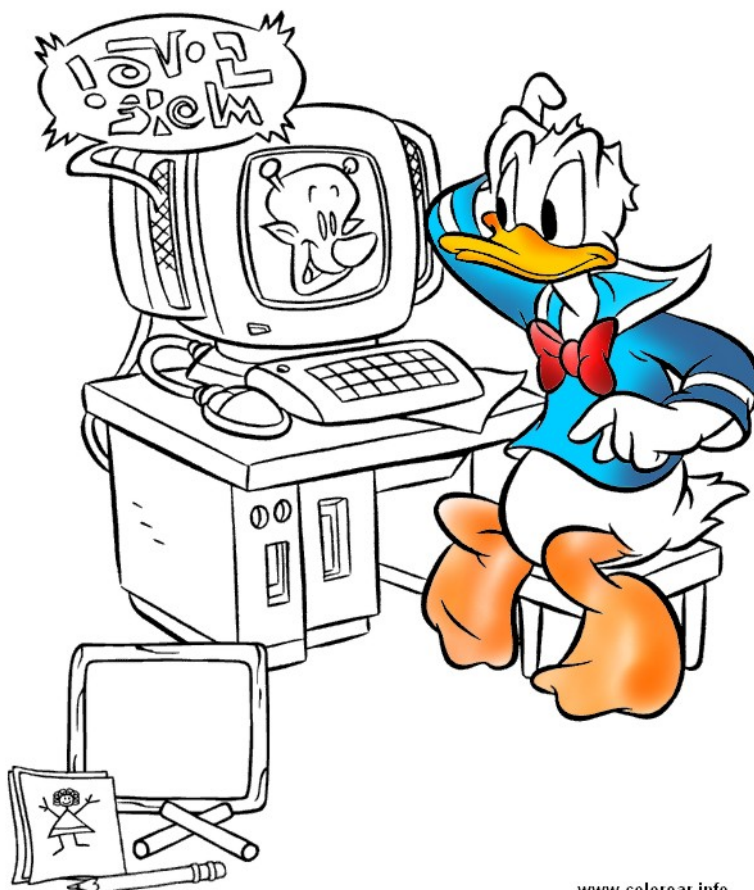
Volem i podem accedir a totes les professions; és una reivindicació que en aquests moments de recessió econòmica no hem d'oblidar. I aquest és el principal objectiu d'aquestes reflexions. Amb elles volem fer veure al nostre alumnat que no hi ha cap limitació per raó de sexe a l'hora de desenvolupar qualsevol professió, i així podrem anar eliminant el que Galtung anomena la “violència cultural”, que no és ni més ni menys que el domini de l'home sobre la dona per controlar-la i sotmetre-la.

ÚLTIMA OFERTA INFORMÀTICA 2009

TERCER TORN	
DILLUNS I DIMECRES	
Horari	04/05/09 al 16/07/09
9:00 a 11:00	Sistema Operatiu i Tractament de Textos
15:30 a 17:30	Full de càlcul i Internet
17:30 a 19:30	Full de càlcul i Internet
20:00 a 22:00	Edició d'Imatge i Vídeo Digital *
DIMARTS I DIJOUS	
Horari	04/05/09 al 16/07/09
9:00 a 11:00	Edició d'Imatge i Vídeo Digital *
15:30 a 17:30	Sistema Operatiu i Tractament de Textos
17:30 a 19:30	Sistema Operatiu i Tractament de Textos
20:00 a 22:00	Sistema Operatiu i Tractament de Textos

* Dilluns i dimarts es farà Edició d'Imatge i dimecres i dijous es farà Edició de Vídeo.

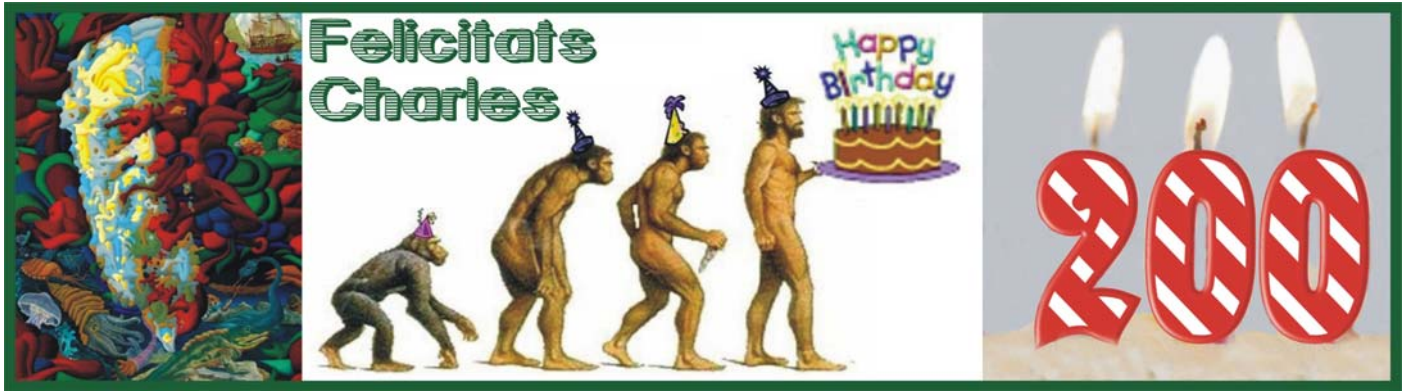
VNIVERSITAT
D VALÈNCIA

PROVES D'ACCÉS A LA UNIVERSITAT PER A MAJORS DE 25 ANYS 2008-09 CALENDARI D'ACTUACIONS

DIA	MES	HORA	ACTUACIÓ	LLOC
	Abril		Matrícula	ESPECIFICAR L'ADREÇA ELECTRÒNICA
09	Maig	08:00	Primer dia de proves	Aulari interfacultatiu—Burjassot
16	Maig	08:30	Segon dia de proves	Aulari interfacultatiu—Burjassot
22	Maig	09:30	Reunió avaluació	
24	Maig	24:00	Publicació de resultats	Aulari interfacultatiu—Burjassot Server d'Estudiants de la UV http://sestud.uv.es/
25-29	Maig		Termini presentació reclamacions	
02	Juny	09:00	Reunió Tribunal resolució reclamacions	

HORARI		DISSABTE 9 DE MAIG 2009	
08:45 a 10:00	Comentari de Text		
10:00 a 10:15	Descans		
10:15 a 11:15	Filosofia	Física	Dibuix Artístic
11:15 a 11:30	Descans		
11:30 a 11:45			
11:45 a 12:45	Idioma estranger (Anglés, Francés, Italià, Alemany o Portugués)		
12:45 a 13:00	Descans		
13:00 a 14:00	Biologia	Geografia	Fonaments del Disseny
14:00 a 14:15	Descans		

HORARI		DISSABTE, 16 DE MAIG 2009		
09:00 a 10:00	Llengua: Valencià			
10:00 a 10:15	Descans			
10:15 a 11:15	Matemàtiques	Literatura Espanyola		Història de l'Art
11:15 a 11:30	Descans			
11:30 a 11:45				
11:45 a 12:45	Llengua: Castellà			
12:45 a 13:00	Descans			
13:00 a 14:00	Química	Història	Dibuix Tècnic	Tècniques d'Expressió Gràfi-coplàstica
14:00 a 14:15	Descans			

Celebrem el 200 aniversari del naixement del creador de la Teoria de l'Evolució, un concepte fonamental per a la història de la ciència i, també, per a la societat. Tot i que bona part de la societat no sabia explicar-la amb correcció.

Abans de parlar d'un dels seus coautors, del més famós, caldria fer un repàs, posar-nos en situació.

Al llarg de la història han hagut èpoques més o menys fructíferes per al pensament. De l'època grega a l'actualitat hem passat per moments foscos, com l'edat mitjana, on estaven més capficats en lluitar que en pensar. I resulta que quan es comença a descobrir evidències i a intentar donar explicacions als fenòmens naturals es pot entrar en contradicció amb el pensament social.

El fixisme deia, per a no embolicar les coses, que tot allò que existeix no ha canviat amb el pas del temps, és ara com era abans. El creacionisme s'encarregà de donar-li l'origen a tot. Dins d'ell, els teistes creuen que Déu ho va crear tot i, a més, intervé a tots els nivells. Els deistes creuen en la creació però opinen que Déu va deixar després que les coses seguien el seu camí, sense interferir.

L'arquebisbe anglicà James Ussher, per aclarir dubtes, va calcular al segle XVII l'edat de la Terra, utilitzant el llibre del Gènesi com a principal font d'informació. Segons ell, la Terra va ser creada l'any 4.004 aC. , el 25 d'octubre a les nou del matí. Com us heu quedat?

Molts dels científics que van reprendre la feina científica van ser meticulosos, van trobar fòssils, espècies vives desconegudes...però la societat els demanava una explicació concordant amb les creences, res de coses rares o "caldria recordar la foguera" que ja va donar el que es mereixien a alguns rebels i va fer recular Galileu.

Malgrat això les seues troballes els empentaven cap a la veritat, calien explicacions. Un fòssil pot ser una casualitat: "home, què curiós, una pedra en forma de caragol!" Però milions de fòssils no poden equivocar-se!

I va sorgir el catastrofisme. Si les espècies les ha creades Déu han de ser perfectes. Si s'extingeixen serà per alguna cosa programada per Déu. Solució: ha estat el Diluvi Universal.

Sort que estava Noé. Us imagineu les dimensions d'un vaixell capaç d'acollir una parella de cadascuna dels milions d'espècies animals (i vegetals, perquè dels vegetals no es parla) conegudes? Per no parlar dels milions que encara no coneixem i que, de segur, anaven també a l'arca. Suposarem, a més, que de cada parella d'escarabats (avui en dia coneixem més de 300.000 espècies diferents d'escarabats), de rates o d'orenetes han sortit tots els que hi viuen avui? Amb la mateixa genètica? Sense errades? Millor no fer-se aquest tipus de preguntes. La historieta no es manté.

La ciència es veia així encotillada per la religió. Era el mateix artífici que ara utilitza el corrent del disseny intel·ligent. Front al plantejament “ací tenim uns fets, quines conclusions podem treure per explicar-los?” estava (i està) el “ací tenim la conclusió, quins fets podem trobar per recolzar-la? Als altres fets, ni cas, que molesten”.

Fins que les evidències van ser massa grans. Calia donar una explicació a tanta diversitat. I comencen les idees evolucionistes.

Jean Baptiste de Monet, conegut com Lamarck (segles XVII i XIX), dóna una primera aproximació brillant, fins i tot utilitzada actualment de manera inconscient: els éssers vius s'adapten al medi. Fins ací correcte, és una frase que encara diem. Però defensa que els caràcters adquirits són heretats pels descendents. Si, segons ell, “la necessitat crea l'òrgan”, el fred intens ha fet que els animals de climes gelats tinguin més pel per sobreviure, i els seus fills seran també peluts. Si em talle una mà, i el meu fill també, els meus nets naixeran mancs? Mmmm.

Tots estem d'acord, els éssers vius s'adapten al medi o no sobreviuen. Però, com es fa això? Un animal semblant a una granota es troba amb un toll i s'adapta. Li apareixen membranes entre els dits, la seua pell és capaç de respirar baix l'aigua...Segur? Sempre ens han posat l'exemple de les girafes. Per a poder arribar a les fulles més altes dels arbres van anar estirant el coll, ens deien. Estirant el coll? Si vens d'una nissaga de “copiadors als exàmens”, tens el coll més llarg que la resta de companys perquè generacions d'avantpassats teus han anat estirant-lo? Tens una vista de falcó? No crec. Bo. Utilitzem el falcó com a exemple. Us imagineu una d'aquestes aus llançada a 300 km/h contra un vol d'estornells? La més mínima errada de càlcul acabarà en desgràcia. I si ets un falcó miop? Ho tens magre. No es probable que dures molt. Per tant, no passaràs la teua deficiència als teus fills, perquè no tindràs fills.

En classe posem un exemple simple però aclaridor. Imaginem que estem a un recinte tancat amb lleixes amb menjar, durant centenars d'anys, però som una espècie poc intel·ligent i que no s'ajuda mútuament. Si jo puc menjar, tu ja t'ho faràs. Clar, els baixets durarem una lleixa. A la següent ja no arribem i morim de fam. Qui queda? Els alts. I que passa quan es creuen dos alts? Normalment tindran fills alts. I així fins arribar a la lleixa de més amunt. Qui queda al recinte? Els “molt alts”, la resta hem passat a millor vida, ens hem extingit.

En què està basat, doncs, el canvi evolutiu? En la variabilitat (dins de la mateixa espècie hi havia alts i baixets) i en la selecció natural (si no menges et mors).

Heu sentit dir que ens sobra l'apèndix, o el dit menut? Per què hauria de passar? Com diu Juan Luis Arsuaga, codirector de les excavacions d'Atapuerca: “*Es diuen disbarats com que ens creixerà el dit índex per l'ús del ratolí o que ens està creixent el cap. Sols ens creixerà el cap si la gent amb el cap gros té més fills!*”

Hi ha espècies que no han canviat en milions d'anys, com les tortugues o els gingkos (arbres “fòssils” de passeig amb molts milions d'anys de presència a la terra). Clar, si et va bé i no t'has extingit és perquè no has canviat.

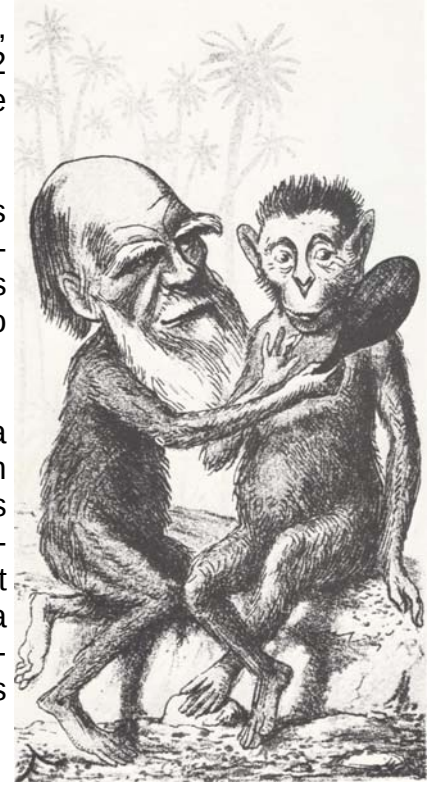
I estos dos conceptes, variabilitat i selecció natural, van ser les claus en la teoria de Darwin.

Charles Robert Darwin (1809-1882) va néixer a Anglaterra, dins d'una “bona família” que va intentar convertir-lo primer en metge i després en clergue.

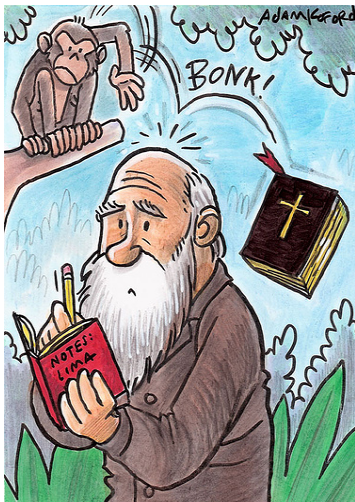
Però les inclinacions del jove eren altres. Meticulós observador, atret per la ciència, s'enrolà com naturalista sense paga, amb 22 anys, al vaixell Beagle, per fer una expedició al voltant del món que duraria cinc anys.

Els milers de mostres recollides i les observacions fetes als indrets visitats, amb la seua fauna i flora, el converteixen en un reputat científic i fan que comence la redacció de les seues conclusions: les espècies tenen avantpassats, hi ha una evolució, i l'home i el mico venen d'un ancestre comú.

Però la influència de la societat als temps de Darwin era diferent a l'actual. Tots sabem que, durant segles, les creences religioses han obstaculitzat els avanços de la ciència. Per què? Hem parlat abans de l'arca de Noé i de les pegues que li podem trobar per fer una lectura "al peu de la lletra" de la Bíblia. El llibre sagrat no va ser escrit amb aquesta intenció, n'estic segur. Fins i tot recorde quan a missa es parlava de la paràbola del bon samarità o de qualsevol altra. Paràbola, al·legoria, moralina, coses que et fan pensar i actuar, no fets reals. Si el mateix llibre ho diu!

Al segle XIX no estava ben vist contradir l'estament religiós. T'assenyalarien pel carrer. I molt menys dir que Déu no existeix. Farien alguna cosa més que assenyalar-te. Si, a més, la teua parella és ferma creient, la cosa (a nivell familiar) pot acabar molt malament. I la dona (i cosina) de Darwin, Emma Wedgwood, ho era.

De manera que, si després de cinc anys de viatge arreplegant milers de dades que es converteixen en evidències, el plantejament que sempre t'han inculcat trontolla, has de mostrar les teues conclusions o callar. I Darwin va callar. Era meticulós, tenia una salut feble i venia de bona família. No li calia la pressa.

Però ell no era l'únic que es trencava el cap amb aquestes qüestions. Alfred Russell Wallace, també anglès, també amb molt de món recorregut replegant fòssils, era diferent: ell ho feia per necessitat, no venia de família benestant. I va arribar a les mateixes conclusions, independentment, amb la diferència que no va trigar tant en fer-ho públic. I a qui li ho va comunicar? A un tal Darwin. Corria l'any 1858 i sabia que ell treballava en el tema des de feia més de 20 anys. I Darwin li va contestar: "És el millor resum de les meues pròpies idees que he llegit mai".

Les troballes dels dos naturalistes sobre l'evolució es van fer públiques conjuntament a la Societat Linneana de Londres. Evidentment el fet va desencadenar la publicació, al 1859, de les idees de Darwin, tants anys posposades, amb el nom de "L'origen de les espècies".

Després de la seua lectura, Wallace va dir: "El senyor Darwin ha donat al món una ciència nova, i el seu nom, al meu parer, destaca per damunt de mols filòsofs antics i moderns. ¡La força de l'admiració m'impedeix dir-ne més!" És imaginable tanta honradesa mútua a l'actualitat?

Després de Darwin i de Wallace la pròpia evolució de l'evolució, un dels pilars fonamentals de la ciència moderna, va dur a la seua remodelació. El posterior descobriment de les lleis de la genètica per Gregor Mendel, unit al coneixement de les mutacions i a la genètica de poblacions van desembocar en la Síntesi Evolutiva Moderna o Neodarwinisme, versió actual i ampliada del Darwinisme.

El fet demostra el progrés científic, el replantejament de les hipòtesis, la recerca de millores, de novetats i, sobretot, de respostes a qualsevol fenomen natural. Des de sempre molts han vist en la ciència un intent per desacreditar el que sempre ens han ensenyat, d'intentar tombar els dogmes.

Creença i ciència. Difícil barreja. Després de deixar l'institut he pensat moltes vegades en una situació curiosa. Eixies de classe de Religió, on t'havien explicat la creació del món i de l'home (i la dona, allò de la costella), i passaves a la de Ciències Naturals, on reprenies el tema però sense coincidència. Els sis dies de creació eren 4.500 milions d'anys, i l'home tenia parents molt antics que no es deien Adam, perquè es semblaven més a Xita. Però no passava res. No recorde plantejar-me cap dicotomia. Tot era normal. Suppose que, de més joves, ja teníem clar el caràcter al·legòric de la creació. No tothom pensa igual. Són coses que no passarien a un institut a Texas. Per cert, com expliques el cas de la costella al peu de la lletra?

Amb el temps vas interessant-te en la ciència i la seua forma de treballar. Resulta que, des de ben antic (recordem que l'astronomia, per posar un exemple, fa milers d'anys que capfica l'home) es busquen explicacions als fenòmens naturals observats. Però les explicacions, per a ser serioses, cal demostrar-les. I si t'equivoques en les teues prediccions (hipòtesis) cal fer-ne de noves fins que s'ajusten i es demostren. És el que anomenem mètode científic. I és natural. Ningú no creuria coses que no estan contrastades...o sí. Com a tota la història de la humanitat no ens falten avui xerraries, bruixots i embaucadors en general, horòscops a les revistes i per SMS, curacions mi-

raculoses, remeis "naturals" poc naturals...i alguna gent cau al parany. Podem pensar: "no, si tens sentit comú". Torres més altes han caigut.

Potser tots entenem que si "Àries tindrà una setmana bona per als negocis i dolenta per a l'amor", pensar que 563.599.220 persones al món (una dotzena part) estaran en aquestes condicions és un poc absurd. I també ho és, ens agrada o no, creure que sóc com sóc perquè Júpiter era sobre Capricorn el dia que vaig néixer. És la diferència entre Astronomia i Astrologia. La primera és una ciència, perquè busca explicacions i les comprova. La segona és una creença, perquè no es pot comprovar.

Sabeu que a alguns estats americans (i a altres parts del món) està prohibit parlar d'evolució a les escoles i universitats? Al seu lloc es parla de disseny intel·ligent, corrent (pseudocientífic i/o dogmàtic, el que més us agrada, tot i que em quede amb la segona opció) que promulga l'origen i evolució de l'univers, la vida i l'home com a resultat d'accions racionals i deliberades dutes a terme per un o més agents intel·ligents (és a dir, per Déu, a les religions monoteistes).

No és necessari ser ateu per ser científic, o a l'inrevés. Molts científics són i han sigut creients. Es pot creure en Déu, interpretar com cal la Bíblia i acceptar el fet evolutiu, per què no.

Altra cosa és desacreditar els avanços científics disfressant-se de científic (perquè, es crega o no, tenen científics a les seues files) i acusant la resta d'heretges. M'explique. No es pot titllar de cega l'evolució, afirmant que no du un camí concret, que és erràtica, o suposant que la seua culminació és l'home (bon exemple, l'home). I menys, proposant que tots els fets i les proves amb les quals comptem gràcies a la investigació han estat obra deliberada d'un Déu.

Les rates penades volen amb radar, les òlibes volen en total silenci gràcies al disseny de les seues plomes, les formigues s'orienten pel sol i l'home és capaç de pensar (com ajudar...o com matar). Meravelles totes fruit d'un disseny deliberat i intel·ligent. Com també ho és, supose, cadascuna dels milers de reaccions químiques encadenades que es produeixen al metabolisme de cada animal o planta. I tantes altres coses sorprenents que es continuen descobrint, al fons d'una sima a Romania o a l'intestí d'un antílop a Sibèria. Es va parar Déu a dissenyar totes estes coses? Per a què? Per a que l'home les descobrira i flipara?

Així s'intenta frenar la lògica científica. Qualsevol cosa és obra de Déu, i quan més estranya, més aclaparador és el seu disseny i el seu poder. Res és casualitat. Les evidents proves evolutives no ho són, la vida no va sorgir del mar, els canvis produïts al llarg de milers de milions d'anys no tenen res a veure amb la genètica i les mutacions...Tot allò que la ciència ja ha provat (perquè a això es dedica la ciència) no aprofita per a res. Tot és obra de Déu, perquè tanta perfecció no pot tindre altra explicació. On és la ciència que pregonen?

També seria deliberat el disseny del virus de la SIDA, perfectament programat, dins de la seua simplicitat, per a ser mortífer?

I George Bush, també va ser fruit del disseny intel·ligent (és un dels seus defensors)?

Els seguidors del disseny intel·ligent consideren que la finalitat de la ciència (la normal) és provar la inexistència de Déu. No crec que els científics estiguen pensant en Déu mentre busquen la veritat de les coses. I de pas escalfen el cap de persones amb poca formació i menys opcions a opinar en contra, dient-los: què estrany és l'ornitorrinc, què curiosos i complexos els ulls d'un insecte, què perfecte el cervell humà! Quin serà el seu origen? Senzill i irrefutable, diuen: ha estat Déu. Irrefutable? On són les proves? No vull tornar-me sant Tomàs, però...

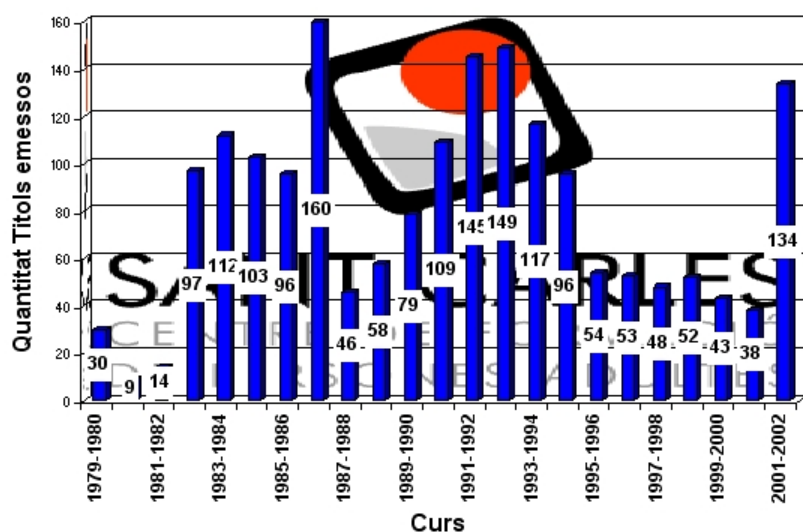
Així estan les coses, benvolgut Charles. Quan crèiem que els que et van pintar amb cos de mico, per atrevir-te a posar en comú l'origen de micos i homes, havien desaparegut gràcies als avanços de la ciència, la societat torna a deixar-se enganyar pels mateixos xerraires disfressats de científics.

No ens lliurarem mai. Felicitats, descansa en pau, que ja vas fer prou. I moltes gràcies.

*Agustí Boix
Biòleg*

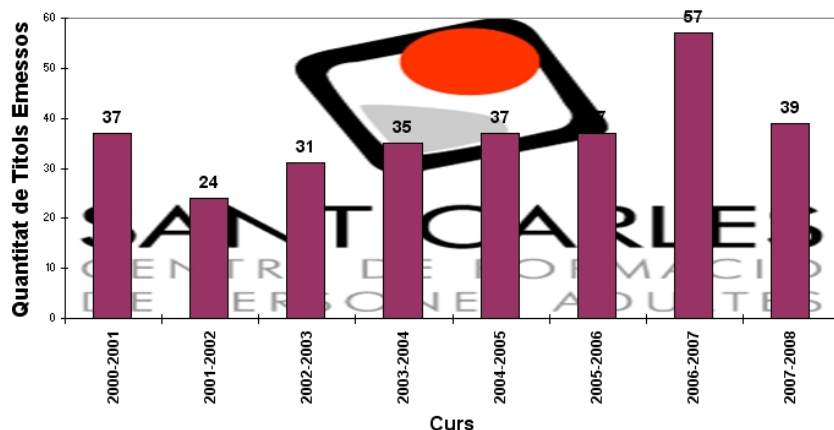
EVOLUCIÓ DEL NOMBRE DE TÍTOLS

TÍTOLS DE GRADUAT ESCOLAR

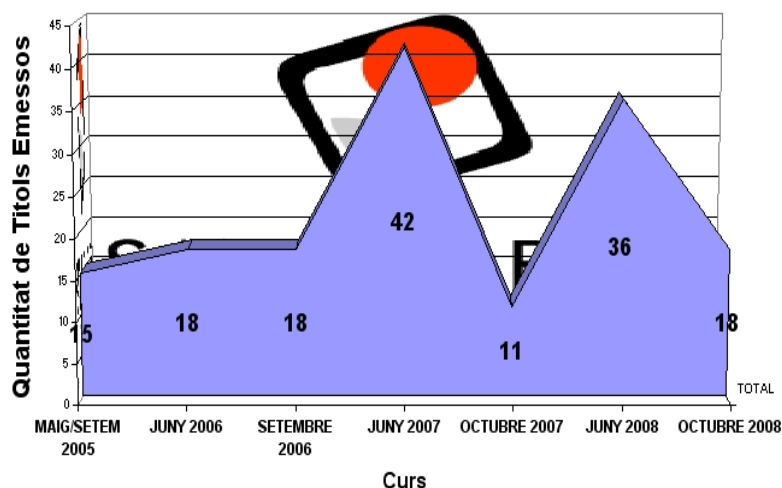
En aquesta gràfica s'observa l'evolució que ha tingut l'emissió dels antics títols de Graduat des de l'any 1979 fins al moment en què queden suprimits, on observem un repunt precisament per això. Aquest títol només servia a efectes laborals des que entrà en vigor el nou títol d'Ensenyament Secundari, que és el que habilita per seguir estudiant.

TÍTOLS DE GES PRESENCIALS

Ací observem els títols de Graduat en Ensenyament Secundari (l'equivalents als d'ESO) resultants de la Proposta que fa el CFPA Sant Carles des de l'any 2000. Aquesta és la mínima titulació que cal per ingressar en qualsevol administració en l'escala més baixa i la mínima titulació per continuar els estudis a Cicles formatius o a la Universitat mitjançant la Prova d'Accés.

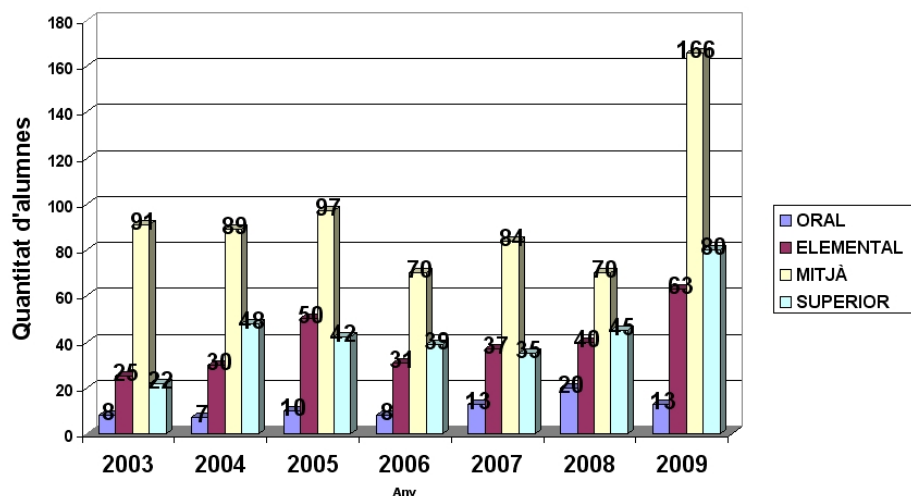
TÍTOLS DE GES PROVES LLIURES

En aquesta gràfica reflectim els títols de Graduat en Ensenyament Secundari derivats de les Propostes que fa el nostre centre –igual que els anteriors– però per Proves Lliures. És a dir, l'alumnat aquest no ve presencialment al centre durant tot el curs, sinó que realitza les proves un dia de juny o d'octubre que fixa la Conselleria d'Educació. Observem que la quantitat de títols és major en l'alumnat presencial que en el de Proves Lliures, per raons òbvies de seguir una formació constant en el temps d'un curs acadèmic i dirigida pel professorat corresponent.

La prova de Superior de JQCV ja es fa a Ontinyent.

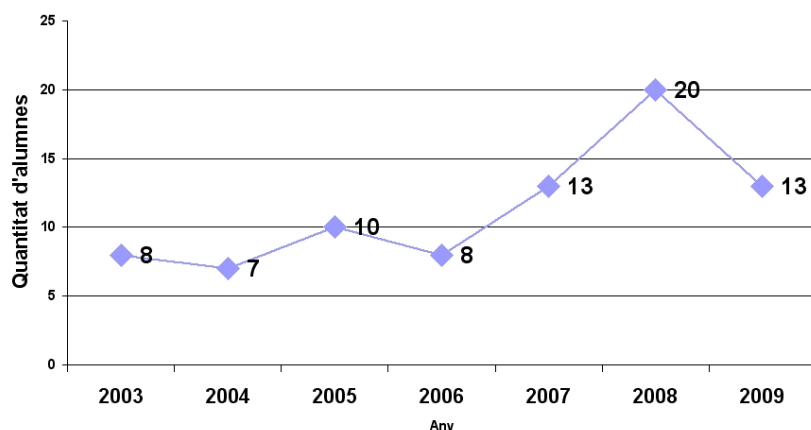
Nombre d'alumnes matriculats en els quatre nivells

Els alumnes d'Ontinyent i de la comarca que vulguen examinar-se del Grau Superior de Valencià ja no hauran d'anar a altres ciutats, ja que la ciutat comptarà amb un Tribunal de la Junta Qualificadora de Coneixements de Valencià per a examinar d'aquest nivell. Així ho ha fet saber aquesta setmana l'alcaldeessa d'Ontinyent en la sessió plenària, insistint que aquesta mesura suposa "una aproximació de la formació a la nostra ciutat, a més

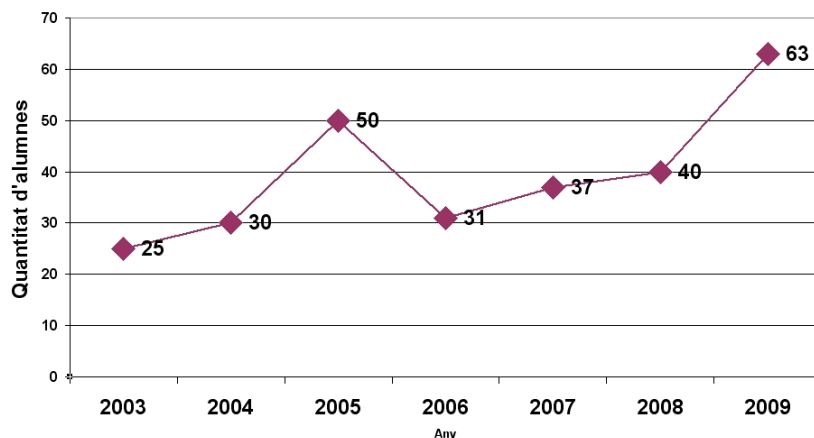
d'estalviar els trasllats a d'altres ciutats". Es tracta de "una aposta del govern municipal per l'educació i la formació dels ciutadans sense haver d'eixir d'Ontinyent, cosa que ja es va veure amb la creació de l'Escola Oficial d'Idiomes".

Oral

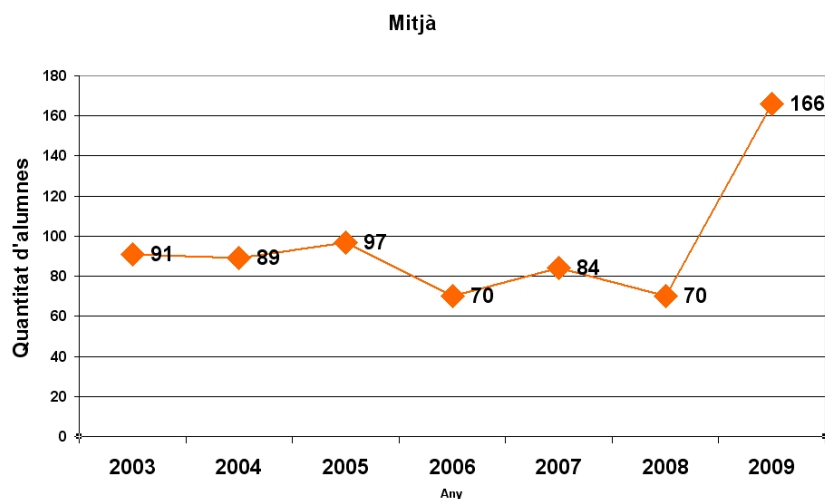
Nivell Oral. Com podeu comprovar, l'augment de matrícules en aquest nivell ha estat quasi sempre ascendent, i s'ha triplicat la quantitat de matrícules en el període 2003 2008. Aquest any però, les matrícules han baixat un 7% respecte el darrer curs, cosa que demostra que les necessitats de la població van encaminades cap als nivells més elevats. Pel que fa a la quantitat d'aprovats en aquest nivell, la darrera convocatòria va ser del 100 % dels alumnes presentats des d'aquesta escola.

Elemental

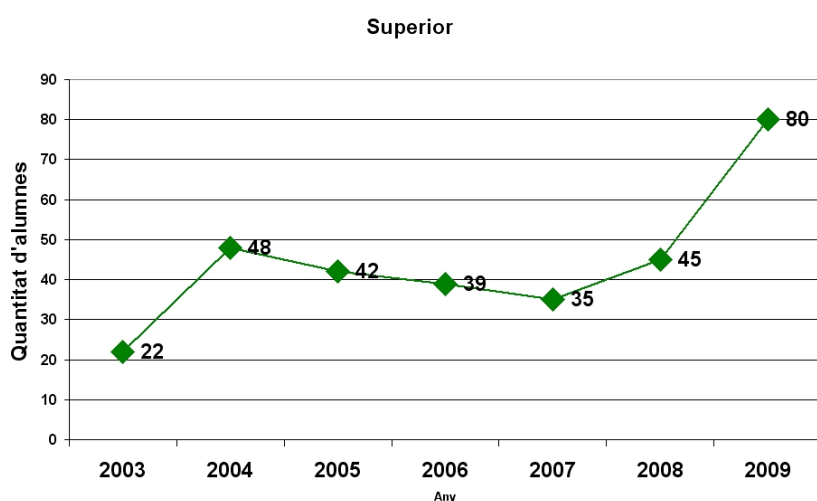
Nivell Elemental. Aquest nivell experimentà un increment notable l'any 2005, en què es passà de 25 a 50 matrícules. Això suposa un augment del 100 €, encara que descendí l'any següent a 31 i continuà la línia ascendent fins a 40 persones matriculades el passat curs. Ara bé, aquest any, l'increment també ha estat considerable i s'han presentat 63 matrícules; la qual cosa indica un augment del 57,5 %. Pel que fa a la quantitat d'aprovats, el nivell elemental es troba en un 90 % tenint en compte els alumnes presen-

tats des d'aquest centre.

Nivell Mitjà. Aquest nivell continua essent el nivell de referència al centre ja que ha estat des de sempre el més nombrós pel que fa a matrícules. Ha experimentat un lleuger descens en el període comprés entre el 2003 i el 2008, encara que no s'ha baixat mai de les 70 matrícules. Aquest any, les previsions s'han vist desbordades en tots els sentits, ja que de les 70 matrícules presentades el curs passat, s'ha arribat a les 166, un 137% més, tot i

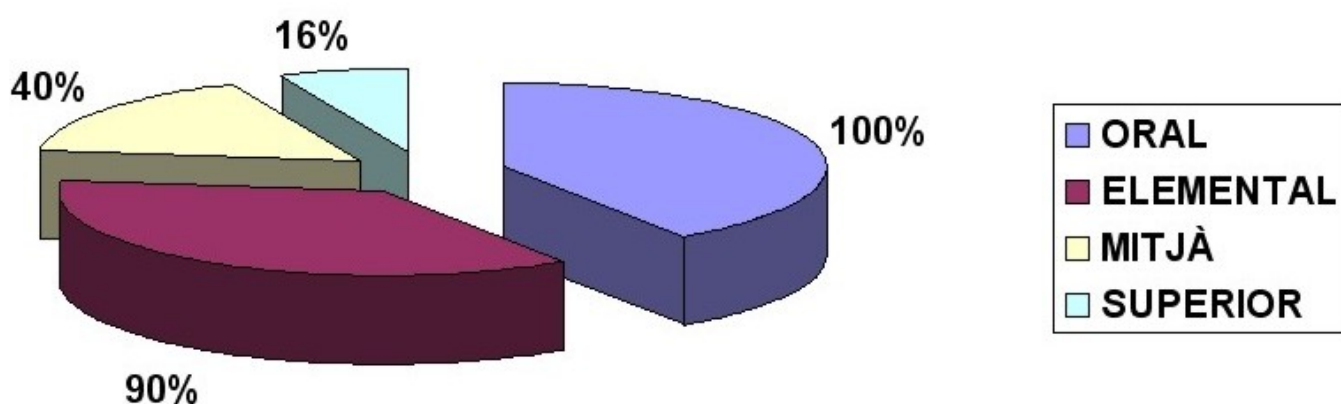
havent de crear un grup nou i redistribuir l'alumnat matriculat prèviament. El nombre d'aprovat en aquest nivell oscil·la al voltant del 40 %.

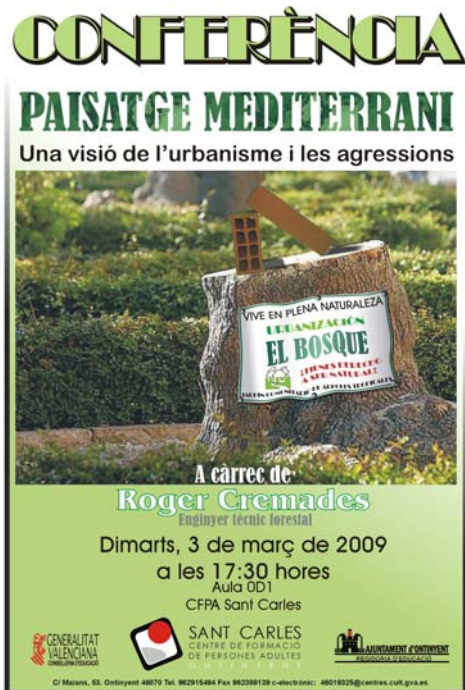
Nivell Superior. El nivell més elevat també ha experimentat un augment considerable. En els últims 5 anys, s'ha passat de 22 alumnes el 2003, als 48 l'any següent; després descendí als 42 el 2005, continuà aquest línia els anys 2006 i 2007 amb 39 i 35 matrícules respectivament i tornà a ascendir el 2008 en què aconseguí 45 persones matriculades. Aquest curs ha duplicat pràcticament la quantitat fixada l'any passat, ja que s'ha arribat a les 80 matrícules (augment del 78 %). El nombre d'aprovat en aquest nivell ha estat d'un 16 % en la convocatòria de 2008.

estat d'un 16 % en la convocatòria de 2008.

PERCENTATGE D'APROVATS

No obstant això, les dades corresponents a la quantitat d'aprovat en aquest centre, han estat sempre, considerablement superiors a la mitjana d'acord amb les dades generals que ofereix la Junta Qualificadora de Coneixements de València, la qual cosa ens encoratja a continuar en aquesta línia.

El passat 3 de març Roger Cremades, Enginyer Tècnic Forestal i especialista en temes territorials, paisatgístics i de sostenibilitat, ens va oferir una interessant xerrada sobre el seu llibre, "Macrourbanisme i agressions al paisatge mediterrani".

Va començar Roger parlant-nos de la degradació dels espais naturals. No sols els protegits (també en perill, malgrat la seua catalogació), sinó també tots aquells que formen part del "nostre paisatge", entès com a part de la nostra terra, del nostre futur i de la nostra estima. Dels incendis repetits i malaltissos que acaben per eliminar el sòl deixant-lo en roca viva. De la impossibilitat d'una regeneració vegetal, perquè no oblidem que un bosc o una vegetació de ribera és el resultat de molts anys d'evolució i aclimatació vegetal. La seua destrucció mai acabarà amb la seua regeneració. És impossible recuperar els milers de tones de terra fèrtil que han desaparegut.

Va ser molt gràfica la seua reflexió sobre l'efecte de la vegetació per protegir el sòl. Posem un exemple: si a les nostres comarques plou una mitjana de 700 litres per metre quadrat l'any, una hectàrea de bosc (12 fanecades, és a dir, el terreny que ocupen 3 o 4 "casetes") rebrà 7 milions de litres d'aigua (unes 100 piscines de 10x6 m), dels quals deixarà passar als aqüífers 3 o 4 milions i mantindrà la terra al seu lloc. Una urbanització d'adossats amb la mateixa extensió no en xuclarà cap: tot són teulades i carrers. Tot anirà als barrancs, provocaran inundacions i futura sequera. Si cau sobre terra nua, a més, s'endurà milers de tones de terra que no tornaran i rebliran les zones baixes i els pobles.

La següent part de l'exposició es va dedicar al model d'urbanisme valencià, desficiat des de fa anys, gens sostenible i molt invasiu. Hem entrat en una roda d'aberracions urbanístiques que provoca el nostre rebuig (però que dona feina), i les males notícies se'ns fan familiars. No sabem què es pot fer. Construccions massives que no entenem qui omplirà, lluny dels serveis bàsics de sanitat, educació o queviures, que no es poden habitar sense utilitzar el cotxe varies vegades al dia (per què no reformar els habitatges ja existents que queden buits?). Projectes que no fan cap falta, com autopistes que trepitgen espais naturals i estimats amb l'excusa de "millorar la nostra vida". I no ens falten exemples.

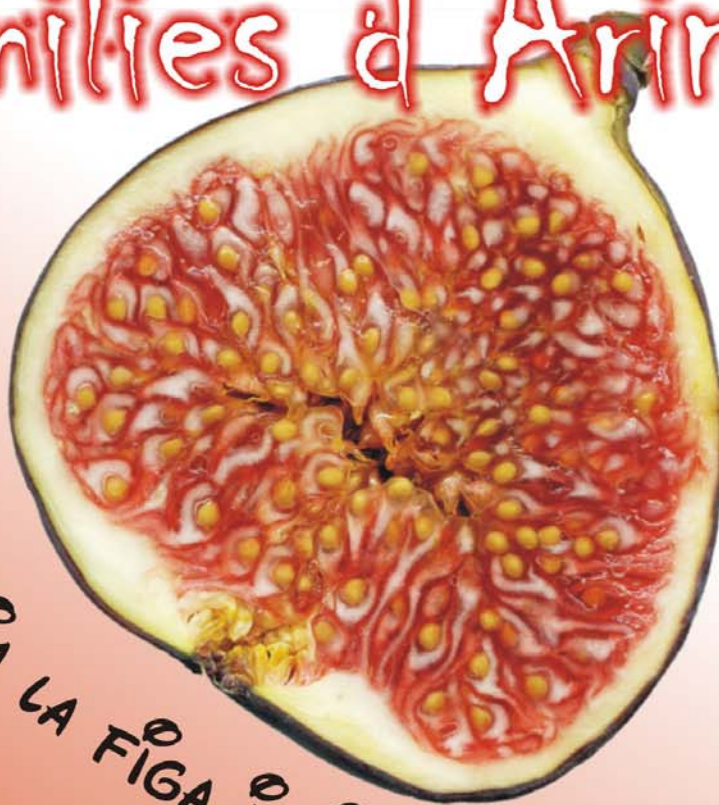
"Marina horror" a Orpesa, que, a banda de l'estupor que provoca la seua contemplació, amenaça el proper parc del Prat de Cabanes-Torreblanca. O la futura construcció, molt a prop, de "Mundo Ilusión", com si no s'evidenciara ja la inviabilitat dels "nostres" parcs temàtics. I eixint d'ell, la futura autopista que, per arribar a "l'aerotuerto" (així l'anomenen a Castelló), amenaça la part nord del Desert de les Palmes.

Però no ens cal anar tan lluny. Necessitem un camp de golf a Fontanars o és l'excusa per construir un munt d'adossats i destruir l'insubstituïble paisatge que ara fa atractiva la zona? Tots la consideren la Toscana valenciana menys els valencians? Fa cap falta una autopista per la valleta d'Agres? No es pot anar a Gandia o Benidorm per les autopistes ja existents? Val la pena per arribar un quart d'hora abans des de Madrid? Necessiten les Alcusses d'un abocador? No hi ha altre lloc? Per què no el fan davant de la Ciutat de les Arts? No serà per lloc!. I no ho paga sols la natura. Ho paguem tots.

No ens enganyem. Les comissions que deixen les obres gegantines torben l'enteniment més asenyat, i el sentit comú queda fora de joc. Recordeu la frase "algún día, hijo mío, todo esto será tuyo"? Tal com va la cosa més val que ningú no ens la diga mai. Quina herència!

CONFERÈNCIA

Homilies d'Arinyó

Es menja la figa i tira el peçó

A càrrec de l'escriptor
Manel Joan Arinyó

Dijous, 2 d'abril de 2009
a les 18:30 hores

Aula OD1
CFPA Sant Carles

SANT CARLES
CENTRE DE FORMACIÓ
DE PERSONES ADULTES
O N T I N Y E N T

C/ Maians, 53. Ontinyent 46870 Tel. 962915494 Fax 962388139 c-electrònic: 46019325@centres.cult.gva.es

**Compra en rebaixes
tot l'any**

Tarjeta Avant

Compra amb descompte i paga des de 50 € al mes*

*1) Acordament del descompte mensual. Les operacions d'abonament al crèdit de la targeta generen una disminució de la bonificació equivalent a l'import abonat.
* L'import del finançament és de l'1% mensual, T.A.E. 12,68%.